

Original Research Paper

Evaluation of replacing inorganic zinc with organic zinc on growth performance, immune system, antioxidant status, morphology of jejunum, and tissue zinc retention in broilers

Peyman Movahed¹, Ehsan Oskoueian^{2*}, Mohammad Faseleh Jahromi², Parisa Shokryazdan², Mahdi Salaripour^{2,3}, Mohammad Reza Ahmadi^{2,4}

¹Department of Animal and Poultry Nutrition, Faculty of Animal Sciences, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran

²Research and Development Group, Tosse Mokamel Zist Fanavar Ariana Company, Mashhad, Iran

³Department of Animal Science, Faculty of Animal Science and Fisheries, Sari University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Sari, Iran

⁴Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran

Key Words

Bioavailability
Villi
Immunoglobulins
Superoxide dismutase
Malondialdehyde

Abstract

Introduction: This study was conducted to evaluate the effects of replacement of inorganic zinc with organic zinc on the growth performance, immune system, antioxidant status, morphology of jejunum, and tissue zinc retention in broilers.

Materials & Methods: The number of 150 Ross 308 broilers were used in a completely randomized design with Duncan's test at the statistical significance level of 0.05, in 3 treatments and 5 replicates and 10 birds in each replicate. The treatments were: 1) basal diet based on corn and soybean without zinc 2) basal diet + 22 mg/kg organic zinc + 88 mg/kg zinc sulfate 3) basal diet + 33 mg/kg organic zinc + 77 mg/kg zinc sulfate. At day 42 of the experiment, one bird from each replicate was sacrificed and used for analysis.

Results: The results showed that replacement of inorganic zinc with organic zinc had no significant effect on the growth, feed intake, and feed conversion ratio of broilers. Also, it did not have any significant effect on the amounts of immunoglobulins (IgG, IgM and IgA). However, the antioxidant evaluation showed that the usage of organic zinc can respectively increase and decrease the amounts of superoxide dismutase and Malondialdehyde in the liver. Besides, morphological evaluation of intestine indicated that the organic zinc improved the villi height and width.

Conclusion: In general, it seems that the usage of organic minerals, such as zinc, in the diet of broilers improves their immune system and antioxidant status.

* Corresponding Author's email: e.oskoueian@gmail.com

Received: 19 February 2021; Reviewed: 23 March 2021; Revised: 26 May 2021; Accepted: 28 June 2021

(DOI): [10.22034/AEJ.2021.256119.2403](https://doi.org/10.22034/AEJ.2021.256119.2403)

مقاله پژوهشی

ارزیابی اثرات روی معدنی و آلی بر شاخص‌های عملکردی، ابقاء بافتی، سامانه ایمنی، ریخت‌شناسی ژرَنوم و وضعیت پاداکسندگی در جوجه‌های گوشتی

پیمان موحد^۱، احسان اسکوئیان^{۲*}، محمد فاصله جهرمی^۲، پریسا شکریزدان^۲، مهدی سالاری پور^۲، محمدرضا احمدی^۲

^۱ گروه تغذیه دام و طیور، دانشکده علوم دامی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

^۲ گروه تحقیق و توسعه، شرکت دانش بنیان توسعه مکمل زیست فناوری آریانا، مشهد، ایران

^۳ گروه علوم دامی، دانشکده علوم دامی و شیلات، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ساری، ایران

^۴ گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

کلمات کلیدی

چکیده

مقدمه: این پژوهش به منظور مقایسه اثر جایگزینی روی آلی با روی معدنی بر شاخص‌های عملکردی، میزان ابقاء بافتی، سامانه ایمنی، ریخت‌شناسی روده و وضعیت پاداکسندگی جوجه‌های گوشتی انجام شد.

مواد و روش‌ها: ۱۵۰ قطعه جوجه گوشتی سویه راس ۳۰۸ در قالب طرح کاملاً تصادفی و در سطح آماری ($p < 0.05$) در ۳ تیمار و ۵ تکرار و ۱۰ پرند در هر تکرار انجام شد. تیمارهای آزمایشی شامل: (۱) جیره پایه براساس ذرت و سویا+۱۱۰ میلی گرم بر کیلوگرم روی تأمین شده از سولفات روی، (۲) جیره پایه+۲۲ میلی گرم بر کیلوگرم روی تأمین شده از روی آلی (روی باند شده با اسیدهای آمینه، تولید شرکت آریانا)+۸۸ میلی گرم بر کیلوگرم روی تأمین شده از سولفات روی، (۳) جیره پایه+۳۳ میلی گرم بر کیلوگرم روی تأمین شده از روی آلی تولید شرکت آریانا+۷۷ میلی گرم بر کیلوگرم روی تأمین شده از سولفات روی بودند.

نتایج: استفاده از روی آلی تأثیر معنی‌داری بر شاخص‌های عملکردی در جوجه‌های گوشتی نداشته است ($p > 0.05$) اما سبب کاهش معنی‌داری در میزان مالون دی‌آلدئید کبد نسبت به تیمار شاهد شد ($p < 0.05$). سنجش میزان ایمنوگلوبولین‌های خون تأثیر معنی‌داری را نشان نداد اما ارتفاع ویلی و عرض ویلی در تیمار سه نسبت به سایر تیمارها به‌طور معنی‌داری بالاتر بود ($p < 0.05$). ارزیابی آنتی‌اکسیدانی نشان داد که استفاده از روی آلی نسبت به تیمار شاهد سبب افزایش معنی‌داری در میزان بیان ژن‌های سوپراکسید دیسموتاز شده است ($p < 0.05$).

بحث و نتیجه‌گیری: به‌طور کلی می‌توان گفت استفاده از روی آلی در خوراک طیور می‌تواند باعث بهبود عملکرد، ذخیره بافتی روی، سامانه ایمنی و پاداکسندگی شود.

مقدمه

روی یک عنصر کم نیاز ضروری برای حیات جانداران است و در واکنش‌های زیستی زیادی ایفای نقش می‌کند (۱، ۲، ۳). روی نه تنها بر سنتز، پایداری و کاتالیزوری پروتئین‌ها تأثیر می‌گذارد (۴)، بلکه بر متابولیسم اسیدنوکلئیک و پاسخ‌های ایمنی نیز تأثیر می‌گذارد، علاوه بر این نقش مهمی در ترمیم و بازیابی یکپارچگی بافت‌های آسیب دیده دارد (۵، ۶). عنصر روی دارای اثرات پاد اکسندگی نیز می‌باشد (۷، ۸). عنصر روی در رشد طبیعی، سلامت و باروری، رشد استخوان‌ها و پرها نقش داشته و اشتها و مصرف خوراک جوجه‌های گوشتی را تنظیم می‌کند (۹، ۱۰). پایداری عنصر روی در سلول‌ها به کمک جذب و دفع روی از طرق تخصصی و با جذب ترکیبات روی به وسیله پروتئین‌های حامل مانند متالوتیونین تنظیم می‌شود. حتی تغییرات جزئی در هموستاز عنصر روی می‌تواند منجر به عواقب بالینی و ایجاد مشکلاتی در بافت‌هایی مانند پوست، مخاط دستگاه گوارش و سامانه ایمنی بدن شود. به دلیل عدم وجود سامانه ذخیره‌سازی تخصصی روی، دریافت روزانه روی از طریق رژیم غذایی برای اطمینان از ثبات عملکردهای بی‌شمار مربوط به روی ضروری است (۱). سوپراکسید دیسموتاز مس/روی یک فاکتور پاد اکسندگی است، که نقش مهمی در محافظت از سلول‌ها در برابر رادیکال‌های آزاد دارد (۱۱). منبع روی در خوراک بر میزان جذب روی تأثیر می‌گذارد. به طور عمده روی به شکل‌های معدنی ساده و منابع روی آلی (روی به یک لیگاند آلی، مانند اسیدآمینه، پپتید یا پروتئین متصل می‌شود) از زیست‌فراهمی بالاتری نسبت به منابع روی غیرآلی برخوردار هستند (۱۲، ۱۳). تاکنون تحقیقات زیادی برای ارزیابی اثرات منابع مختلف روی با استفاده از محصولات وارداتی در کشور انجام شده است، اما این تحقیق برای اولین بار با هدف ارزیابی محصول روی آلی تولید شرکت دانش بنیان توسعه مکمل زیست فناور آریانا انجام گرفت و اثرات آن بر شاخص‌های عملکردی، ابقاء بافتی، سامانه ایمنی، وضعیت پاد اکسندگی و ریخت‌شناسی ژژنوم در جوجه‌های گوشتی مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

این پژوهش در استان خراسان رضوی در فارم تحقیقاتی پژوهشکده بیوتکنولوژی کشاورزی منطقه شرق و شمال شرق کشور با استفاده از ۱۵۰ قطعه جوجه گوشتی یک روزه سویه راس ۳۰۸ با ۳ تیمار آزمایشی و ۵ تکرار در هر تیمار و ۱۰ قطعه جوجه در هر تکرار انجام شد. تیمارهای آزمایشی شامل: (۱) جیره پایه براساس ذرت و

سویا+۱۱۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم روی تأمین شده از منبع سولفات روی (نیاز روی مرغ گوشتی سویه راس ۳۰۸). (۲) جیره پایه+۲۲ میلی‌گرم بر کیلوگرم روی تأمین شده از روی آلی (روی باند شده با اسیدهای آمینه تولید شرکت دانش بنیان آریانا) (۲۰٪ نیاز روی جوجه گوشتی)+۸۸ میلی‌گرم بر کیلوگرم روی تأمین شده از منبع سولفات روی (۸۰٪ نیاز روی جوجه گوشتی). (۳) جیره پایه+۳۳ میلی‌گرم بر کیلوگرم روی تأمین شده از روی آلی (روی باند شده با اسیدهای آمینه تولید شرکت دانش بنیان آریانا) (۳۰٪ نیاز روی جوجه گوشتی)+۷۷ میلی‌گرم بر کیلوگرم روی تأمین شده از سولفات روی (۷۰٪ نیاز روی جوجه گوشتی). جیره مورد استفاده متناسب براساس دستورالعمل پرورش جوجه‌های گوشتی راس ۳۰۸ استخراج و با استفاده از نرم افزار جیره نویسی WUFFDA تنظیم شد. جیره مورد استفاده به سه دوره آغازین (۱۴-۱ روزگی)، رشد (۲۸-۱۵ روزگی) و پایانی (۴۲-۲۹ روزگی) تقسیم شد (جدول ۱). در ابتدای دوره جوجه‌ها به صورت گروهی توزین شده و بامیانگین وزن مشابه به داخل واحدهای آزمایشی توزیع شدند. در طول دوره پرورش پرندگان به طور آزادانه به آب و خوراک دسترسی داشتند. وزن و تاریخ تلفات ثبت و در محاسبات لحاظ گردید. جوجه‌ها در طول دوره پرورش در پایان هر هفته وزن‌کشی شدند و میزان خوراک مصرفی، خوراک باقی‌مانده و میانگین وزن جوجه‌های هر تکرار ثبت شد. در پایان دوره میانگین مصرف خوراک، ضریب تبدیل خوراک و وزن نهایی جوجه‌ها مورد محاسبه قرار گرفت. میزان MDA به عنوان شاخص اندازه‌گیری اکسیداسیون در گوشت سینه و کبد تعیین شد. برای اندازه‌گیری مالون دی آلدئید ۲۵۰ میکرولیتر بافت هموژن‌نایز شده به وسیله کلرید پتاسیم، ۲۰۰ میکرولیتر از آن با ۳ میکرولیتر اسیدفسفریک ۱٪ مخلوط شد و بعد از ورتکس، محلول تیو باربیتوریک اسید به لوله آزمایش اضافه شد و به مدت ۴۵ دقیقه در دمای ۹۵ درجه حرارت داده شد. بعد از خنک شدن ۲ میکرولیتر بوتانول اضافه شده و مخلوط به مدت یک دقیقه ورتکس گردید. پس از آن با دور ۵۰۰۰ به مدت ۱۰ دقیقه سانتریفیوژ شد و پس از جدا کردن فاز بوتانول، جذب نوری آن در ۵۳۲ نانومتر قرائت گردید و غلظت مالون دی آلدئید نمونه‌ها تعیین شد (۱۴). برای جداسازی سرم نمونه‌های خون به مدت ۱۵ دقیقه و در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد، با ۳۵۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوژ شدند و در دمای ۲۰- درجه سانتی‌گراد نگهداری شد، سپس از سرم به دست آمده برای تجزیه و تحلیل و سنجش IgM، IgY، IgA به روش الایزا استفاده شد. لازم به ذکر است که اندازه‌گیری ایمونوگلوبولین‌ها بدون تریقی آنتی‌ژن انجام گرفت (۱۵). جهت بررسی شاخص‌های بافت شناسی روده کوچک جوجه‌ها از هر تیمار تعداد پنج قطعه در ۴۲ روزگی کشتار شده، سپس از قسمت ژوژنوم روده نمونه‌های به طول ۱/۵ سانتی‌متر برداشته شد. نمونه‌ها

قالب‌ها پس از برش با ضخامت ۵ میکرومتر به وسیله میکروسکوپ نوری متصل به عدسی چشمی مدرج مورد فاکتورهای عمق کریپت، عرض و ارتفاع پرز روده مورد بررسی و اندازه‌گیری قرار گرفت (۱۶). نهایتاً مقادیر یادداشت شده براساس کالیبراسیون، با استفاده از اسلاید میلی‌متری، به میلی‌متر تبدیل شد. در هر نمونه تعداد ۱۵ پرز برای اندازه‌گیری ابعاد پرز استفاده گردید و متوسط آن‌ها برای تجزیه آماری استفاده شد.

پس از شستشو با محلول بافر فسفات سالین، برای حفظ بافت از تخریب، فروپاشی و فساد به مدت ۴۸ ساعت در داخل بافر فرمالین خنثی ۱۰٪ تثبیت شد. محلول فرمالین برای اطمینان از تثبیت کامل در ۳ مرحله تعویض شد. در مرحله بعد نمونه‌ها توسط دستگاه پروسینگ (Shandon Duplex Processor) در رقت‌های مختلف الکل آبیگری شد، سپس به وسیله زایلین شفاف‌سازی و پس از فیکس کردن در پارافین در قالب‌های ۳×۲×۲ سانتی‌متر قالب‌گیری شد. در نهایت

جدول ۱: ترکیب شیمیایی جیره برای دوره‌های آغازین، رشد و پایانی بر اساس دستورالعمل راس ۳۰۸

ردیف	ترکیب شیمیایی جیره	جیره آغازین (۱-۱۴ روزگی)	جیره رشد (۱۵-۲۸ روزگی)	جیره پایانی (۲۹-۴۲ روزگی)
۱	انرژی قابل متابولیسم (کیلوکالری/کیلوگرم)	۳۰۰۰	۳۱۵۰	۳۲۰۰
۲	پروتئین خام (%)	۲۳	۲۲	۲۰/۵
۳	لیزین (%)	۱/۴۵	۱/۴۰	۱/۲۶
۴	متیونین (%)	۰/۷۲	۰/۱۰	۰/۵۳
۵	آرژنین (%)	۱/۴۹	۱/۴۳	۱/۳۱
۶	متیونین+سیستئین (%)	۱/۰۹	۱/۹۶	۰/۸۷
۷	کلسیم (%)	۱	۰/۹۲	۰/۹۰
۸	فسفر (%)	۰/۵	۰/۴۶	۰/۴۴
۹	سدیم (%)	۰/۱۸	۰/۱۸	۰/۱۸
ماده خوراکی				
۱	ذرت	۴۹/۰۴	۴۹/۶۶	۵۳/۷۶
۲	کنجاله سویا	۴۱/۷۶	۳۹/۴۷	۳۵/۴۴
۳	روغن	۴/۴۸	۲/۰	۶/۵۸
۴	دی کلسیم فسفات	۱/۹۸	۱/۷۹	۱/۷۵
۵	پودر صدف	۱/۲۱	۱/۱۳	۱/۱۳
۶	نمک	۰/۴۲	۰/۴۲	۰/۴۲
۷	دی ال متیونین	۰/۳۸	۰/۲۸	۰/۲۳
۸	دی ال لیزین	۰/۲۵	۰/۲۶	۰/۲۲
۹	پیش مخلوط ویتامینی ^۱	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵
۱۰	پیش مخلوط مواد معدنی ^۲	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵

۱- هر کیلوگرم مکمل ویتامینه دارای ترکیبات زیر بود: ۱۰۰۰۰ واحد بین‌الملل ویتامین A، ۲۰۰۰ واحد بین‌الملل ویتامین D₃، ۵ واحد بین‌الملل ویتامین E، ۲ میلی‌گرم B₁، ۶/۶ میلی‌گرم B₂، ۳ میلی‌گرم ویتامین B₆، ۰/۱۵ میلی‌گرم ویتامین B₁₂، ۲ میلی‌گرم ویتامین K، ۴۰ میلی‌گرم ویتامین بیوتین، ۲۵۰ میلی‌گرم کولین کلراید و ۱ میلی‌گرم اسید فولیک. ۲- هر کیلوگرم مکمل معدنی دارای ترکیبات زیر بود: ۱۰۰ میلی‌گرم منگنز، ۵۰ میلی‌گرم آهن، ۱۰ میلی‌گرم مس، ۱ میلی‌گرم ید و ۸۵ میلی‌گرم سلنیوم.

قرار گرفت (۱۷). کیفیت و یکپارچگی RNA خالص شده از طریق الکتروفورز ژل آگارز بررسی و مقدار آن با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر اندازه‌گیری شد.

برای آنالیز بیان ژن بلافاصله بعد از کشتار از کبد نمونه‌برداری و در نیتروژن مایع فریز شد. سپس، میزان بیان ژن‌های سوپراکسید دیسموتاز مطابق دستورالعمل و به روش Real-time PCR مورد ارزیابی

جدول ۲: توالی مورد استفاده در Real-time PCR برای سنجش بیان ژن سوپراکسید دیسموتاز

نام	توالی (۵ ← ۳)	شماره دسترسی بانک ژن
SOD	F: CCGGCTTGTCTGATGGAGAT R: TGCATCTTTGGTCCACCGT	NM-205064
GAPDH	F: CCTAGGATACACAGAGGACCAGGTT R: GGTGGAGGAATGGCTGTCA	NM-204305

نتایج

جدول ۵: بررسی اثرات جایگزینی روی آلی بر ایمنوگلوبولین‌ها در

جوجه‌های گوشتی

ایمنوگلوبولین‌ها (mg/dl)			
IgY	IgM	IgA	
۱۶۸/۵	۶۷/۲	۱۲۹/۵	تیمار اول
۱۷۴/۷	۷۴/۶	۱۳۷/۵	تیمار دوم
۱۸۱/۲	۷۹/۵	۱۴۴/۲	تیمار سوم
۱/۴۸	۱/۳۲	۱/۲۸	SEM
۰/۴۰۷	۰/۵۴۹	۰/۱۰۵	P Value

مورفولوژی: بررسی نتایج ریخت‌شناسی روده نشان داد که گروه‌های مصرف کننده روی آلی ارتفاع پرز را نسبت به گروه شاهد افزایش داد ($p < 0.05$). با این حال هیچ تفاوت معنی‌داری ($p > 0.05$) در ارتفاع پرز بین گروه‌های مصرف کننده روی آلی وجود نداشت. بررسی عرض پرزها نیز نشان داد که با افزایش مقادیر روی آلی در جیره عرض پرزها نیز افزایش می‌یابد ($p < 0.05$), با این حال ارزیابی اثرات استفاده از روی آلی بر عمق کریپت‌ها در جوجه‌های گوشتی هیچ تأثیر معنی‌داری را در هیچ‌کدام از گروه‌ها نشان نداد (جدول ۶).

جدول ۶: بررسی اثرات جایگزینی روی آلی بر ریخت‌شناسی روده

در جوجه‌های گوشتی

ارتفاع پرز/عمق کریپت	عمق کریپت (μm)	عرض ویلی (μm)	ارتفاع ویلی (μm)	
۵/۴۵	۱۳۰/۰	۱۹۵/۰ ^c	۴۶۰/۰ ^b	تیمار اول
۶/۴۳	۱۰۰/۰	۳۰۰/۰ ^b	۵۳۰/۰ ^a	تیمار دوم
۹/۳۶	۹۰/۰	۴۲۰/۰ ^a	۶۵۰/۰ ^a	تیمار سوم
۰/۰۰۰۱	۵/۱۶	۵/۴۷	۱۲/۱۱	SEM
۰/۵۶	۰/۰۸۱	۰/۰۴۱	۰/۰۱۳	P value

^{abcd}حروف غیرمشابه در هر ستون نشان دهنده تفاوت معنی‌دار آماری در سطح ۵ درصد است.

وضعیت پاداکسندگی: تأمین ۳۳ میلی‌گرم بر کیلوگرم روی (30%) نیاز روی جوجه‌های گوشتی) از روی آلی (گروه ۳) باعث بهبود در میزان ذخیره بافتی سوپراکسید دیسموتاز نسبت به گروه شاهد ($p < 0.05$) و گروه تغذیه شده با ۲۲ میلی‌گرم بر کیلوگرم روی از منبع روی آلی (تیمار ۲) شد ($p < 0.05$). هم‌چنین جوجه‌های گوشتی تیمار دوم (20%) نیاز تأمین شده توسط روی آلی) افزایش معنی‌داری ($p < 0.05$) در میزان سوپراکسیداز دیسموتاز کبد نسبت به گروه شاهد از خود نشان دادند (جدول ۷).

مولفه‌های رشد: نتایج مقایسه میانگین مصرف خوراک، افزایش وزن و ضریب تبدیل غذایی در جدول ۳ آمده است. در پایان دوره، بررسی نتایج عملکردی وزن جوجه‌ها، مصرف خوراک و ضریب تبدیل خوراک در هیچ‌کدام از گروه‌ها ($p > 0.05$) تحت تأثیر تیمارها قرار نگرفت (جدول ۳).

جدول ۳: بررسی اثرات جایگزینی روی آلی بر عملکرد رشد و

ضریب تبدیل خوراک جوجه‌های گوشتی

وزن پرنده (گرم)	وزن خوراک مصرفی (گرم)	بازده ضریب تبدیل	
۲۳۹۰/۰	۴۶۵۴/۰	۱/۹۴	تیمار اول
۲۴۳۸/۰	۴۶۸۰/۰	۱/۹۱	تیمار دوم
۲۵۸۱/۵	۴۸۶۰/۰	۱/۸۸	تیمار سوم
۲۳/۱۷	۰/۲۴	۰/۰۱۱	SEM
۰/۱۷۰	۰/۵۷۷	۰/۱۲۶	P value

ابقاء بافتی: ارزیابی میزان مالون دی آلدئید (MDA) در کبد جوجه‌هایی که 30% نیاز روی آن‌ها به‌وسیله روی آلی تأمین شده بود کاهش معنی‌داری ($p < 0.05$) در میزان مالون دی آلدئید کبد نسبت به گروه شاهد (تیمار اول) و تیمار دوم (20%) نیاز تأمین شده توسط روی آلی) نشان دادند. ارزیابی میزان مالون دی آلدئید در بافت ماهیچه تفاوت معنی‌داری ($p < 0.05$) را بین گروه‌ها نسبت به گروه شاهد نشان داد (جدول ۴).

جدول ۴: بررسی اثرات جایگزینی روی آلی بر مالون دی آلدئید در

جوجه‌های گوشتی

مالون دی آلدئید		
کبد	عضله	
۱۰۰/۰ ^a	۱۰۰/۰	تیمار اول
۷۷/۱۳ ^b	۸۰/۶۶	تیمار دوم
۶۶/۷۸ ^c	۷۱/۱۹	تیمار سوم
۱/۱۱	۳/۵۱	SEM
۰/۰۲۲	۰/۰۷۴	P value

^{abcd}حروف غیرمشابه در هر ستون نشان دهنده تفاوت معنی‌دار آماری در سطح ۵ درصد است.

سامانه ایمنی: ارزیابی میزان ایمنوگلوبولین‌های خون (IgA، IgM و IgY) تفاوت معنی‌داری ($p > 0.05$) را بین تیمارهای مصرف کننده روی آلی نسبت به گروه شاهد نشان نداد (جدول ۵).

جدول ۷: بررسی اثرات جایگزینی روی آلی بر بیان ژن سوپراکسید

دیسموتاز در جوجه‌های گوشتی	
سوپراکسیداز دیسموتاز (کبد)	
۱/۰ ^b	تیمار اول
۱/۴۶ ^{ab}	تیمار دوم
۱/۹۷ ^a	تیمار سوم
۰/۰۹	SEM
۰/۰۲۷	P value

^{abcd}حروف غیرمشابه در هر ستون نشان دهنده تفاوت معنی‌دار آماری در سطح ۵ درصد است.

بحث

مولفه‌های رشد: در تأیید نتایج به‌دست آمده در مورد عملکرد

رشد Salim و همکاران، اعلام کردند که استفاده از روی آلی در خوراک خروس‌ها و مرغ‌های گوشتی بر عملکرد رشد آن‌ها تأثیر نمی‌گذارد، اما خروس‌ها عملکرد رشد بهتری ($p < 0.05$) نسبت به مرغ‌ها نشان دادند (۱۸). در مخالفت با نتایج به‌دست آمده Feng و همکاران، اعلام کردند که تأمین روی از منابع روی آلی و سولفات روی در سطوح مختلف می‌تواند باعث بهبود عملکرد رشد جوجه‌های گوشتی شوند، هم‌چنین جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با جیره حاوی ۹۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم روی تأمین شده از روی آلی (روی باند شده با اسید آمینه)، بیش‌ترین میانگین مصرف خوراک در روز را نشان دادند و بیش‌ترین میانگین افزایش وزن روزانه مربوط به دو گروهی بود که در جیره آن‌ها ۱۲۰ و ۹۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم روی از روی آلی (روی باند شده با اسید آمینه) تأمین شده بود (۱۹). هم‌چنین نتایج مطالعات De Grande و همکاران در جوجه‌های گوشتی که در خوراک آن‌ها از روی آلی و سولفات روی استفاده شده بود، نشان داد که استفاده از روی آلی نسبت به روی معدنی کاهش معنی‌داری را در ضریب تبدیل جوجه‌ها در دوره آغازین ایجاد می‌کند (۲۰، ۲۱). به‌نظر می‌رسد که روی با شرکت در ساختار آنزیم‌های کلیدی دخیل در سوخت و ساز پروتئین‌ها، کربوهیدرات‌ها و اسیدهای نوکلئیک نظیر آلکالین فسفاتاز، کربوکسی پپتیداز و برخی آنزیم‌های دیگر در بهبود فعالیت‌های سوخت و سازی نقش داشته و می‌تواند بر عملکرد طیور تأثیر بگذارد (۲۲). هم‌چنین مطالعه دیگری نشان داده استفاده از مکمل روی در طیور می‌تواند باعث افزایش فعالیت ملات دهیدروژناز و به‌دنبال آن افزایش سوخت و ساز چربی‌ها شود (۲۳). روی در ساختمان بسیاری از پروتئین‌های دخیل در همانندسازی DNA و رونویسی نقش داشته و برای فعالیت تعدادی از متالوپروتئین‌ها ضروری است (۲۴).

ابقاء بافتی: هم‌چنین نتایج مطالعات Hafez و همکاران بر روی وضعیت پاداکسندگی جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با نانوذره روی (ZnONPs) نشان داد که استفاده از روی در خوراک باعث کاهش غلظت مالون دی‌آلدئید در مقایسه با گروه شاهد شد (۸). نتایج یک آزمایش دیگر که تأثیر سطوح مختلف روی آلی و معدنی در طیور گوشتی را مورد بررسی قرار داد نشان داد که افزودن ۹۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم تا ۱۲۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم از روی-گلایسین منجر به کاهش محتوای مالون دی‌آلدئید در کبد در ۲۱ و ۴۲ روزگی می‌شود (۲۵) که با نتایج به‌دست آمده در آزمایشات فوق مطابقت داشت. هم‌چنین یک تحقیق در مورد اثرات استفاده از روی آلی و روی سولفات در جوجه‌های گوشتی نشان داد که استفاده از روی آلی باعث کاهش سطح مالون دی‌آلدئید پلاسما آن‌ها می‌شود (۲۰). مطالعات Salim و همکاران نشان داد که استفاده از مکمل روی آلی به‌میزان ۲۵ ppm در خوراک مرغ‌ها و خروس‌های گوشتی محتوای روی گوشت ران ($p < 0.05$) را در هر دو جنس افزایش می‌دهد (۱۸). مطالعه دیگری بر روی جوجه گوشتی نشان داده است که نوع آلی روی (روی-متیونین) از زیست‌فراهمی بالاتری نسبت به روی اکسید برخوردار است. استفاده از مکمل روی باعث افزایش محتوای روی در کبد و عضلات سینه و ران جوجه‌ها می‌شود (۲۳). بررسی‌ها اثبات کرده‌اند که عناصر معدنی آلی از چندین مسیر مختلف مانند انتقال فعال، انتشار تسهیل شده و ساده امکان جذب و شرکت در فرآیندهای متابولیکی را دارند در حالی که مواد معدنی ساده تنها به‌وسیله انتشار ساده جذب می‌شوند که این امر می‌تواند توجیه‌کننده افزایش ذخیره بافتی تیمارهای دریافت‌کننده روی آلی باشند (۲۶).

سامانه ایمنی: در موافقت با نتایج این تحقیق، Pimentel و همکاران، گزارش کردند که استفاده از مکمل روی اثرات مفیدی جوجه‌های گوشتی ندارد (۲۷). هم‌چنین تحقیقات دیگر اثرات مفیدی بر ایمنی جوجه‌های گوشتی به‌هنگام استفاده از مکمل‌های روی گزارش نکردند (۲۷، ۲۸). در مخالفت با نتایج فوق، Hafez و همکاران، اعلام کردند که جوجه‌های گوشتی که با رژیم‌های غذایی حاوی ZnONPs تغذیه شدند، در مقایسه با گروه کنترل، افزایش معنی‌داری ($p < 0.05$) در IgY سرم خون، و تعداد کل لنفوسیت‌ها و ماکروفاژها از خود نشان دادند (۸). هم‌چنین در مطالعه‌ای که طی آن Feng و همکاران به بررسی سطوح مختلف زینک گلایسین و زینک سولفات بر روی پارامترهای خون پرداختند مشخص شد که افزودن روی گلایسین اضافی به جیره‌ها موجب افزایش معنی‌دار میزان ایمونوگلوبولین‌ها (IgA، IgM و IgY)، کلسیم و هم‌چنین کل محتوای پروتئین سرم خون می‌شود. هم‌چنین شاخص ایمنی به‌طور ویژه در تیماری که جیره

شده با نانوذره روی (ZnONPs: zinc oxide nanoparticles) نشان داد که استفاده از روی در خوراک باعث افزایش فعالیت آنتی‌اکسیدان‌ها نظیر سوپراکسید دیسموتاز و کاتالاز در مقایسه با گروه شاهد شد (۸). مشخص شد که استفاده از مکمل روی در جوجه‌ها باعث افزایش بیان آنتی‌اکسیدان سوپر اکسید دیسموتاز نیز می‌شود (۲۳). نتایج یک آزمایش دیگر که تأثیر سطوح مختلف روی آلی و معدنی در طیور گوشتی را مورد بررسی قرار داد نشان داد که افزودن ۹۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم تا ۱۲۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم از روی-گلايسين منجر به بهبود فعالیت سوپراکسید دیسموتاز مس و روی و گلوکاتيون پراکسیداز در کبد در ۲۱ و ۴۲ روزگی می‌شود (۲۵) که با نتایج به‌دست آمده در آزمایشات فوق مطابقت داشت. هم‌چنین یک تحقیق در مورد اثرات استفاده از روی آلی و روی سولفات در جوجه‌های گوشتی نشان داد که استفاده از روی آلی باعث افزایش فعالیت گلوکاتيون پراکسیداز و بهبود وضعیت پادا کسندگی آن‌ها می‌شود (۲۰). نتایج تحقیقاتی مشخص نموده است که استفاده از مکمل روی در جوجه‌ها باعث افزایش بیان آنتی‌اکسیدان سوپر اکسید دیسموتاز نیز می‌شود (۲۳). آنزیم NADPH به‌عنوان اهدا کننده الکترون، تولید یون‌های منفی O₂ از اکسیژن که در تولید رادیکال‌های آزاد نقش دارند را کاتالیز می‌کند. مشخص شده است که روی یک مهارکننده NADPH اکسیداز است که منجر به کاهش تولید رادیکال‌های آزاد (ROS) می‌شود. روی هم‌چنین کوفاکتور آنزیم سوپراکسید دیسموتاز (SOD) است و علاوه بر این باعث بهبود فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی نظیر سوپراکسید دیسموتاز، گلوکاتيون پراکسیداز و کاتالاز نیز می‌شود (۳۲). در مطالعه اخیر تأثیر مثبت مصرف روی آلی بر عملکرد جوجه‌های گوشتی مشاهده شد. این تحقیق نشان داد که تأمین کردن بخش از نیاز روی جوجه‌های گوشتی به‌وسیله مکمل روی (تیمار سوم) تأثیری بر رشد، مصرف خوراک و ضریب تبدیل خوراک در جوجه‌های گوشتی ندارد. سنجش مالون دی‌آلدئید به‌عنوان شاخص پراکسیداسیون لیپید که محصول مواجه غشاء سلول با رادیکال‌های آزاد است می‌تواند شاخص مناسبی جهت سنجش مقادیر آسیب به غشاء سلول باشد. هم‌چنین سنجش شاخص مالون دی‌آلدئید، نشان داد مکمل روی می‌تواند به شکل کاملاً موثری موجب کاهش سطح پراکسیداسیون لیپید شود. این تحقیق نشان داد که روی آلی نسبت به گروه شاهد باعث کاهش در مقادیر مالون دی‌آلدئید کبد می‌شود. بررسی‌های مورفولوژی روده نشان دادند که استفاده از مکمل روی (تیمار سوم) به‌عنوان بخشی از نیاز عنصر روی جوجه‌های گوشتی موجب بهبود ارتفاع و عرض ویلی در ژژنوم می‌شود. استفاده از مکمل روی در خوراک جوجه‌های گوشتی تأثیر معنی‌داری در میزان ایمنوگلوبولین‌های IgA، IgM، و IgY خون نشان نداد. هم‌چنین

آن‌ها حاوی ۹۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم مکمل معدنی آلی Zn-Gly بود افزایش یافت (۱۹). یک تحقیق به بررسی اثرات انواع آلی و غیر آلی مکمل روی بر روی سیستم ایمنی جوجه‌های گوشتی پرداخت که نتایج آن نشان داد گروه‌های دریافت‌کننده جیره حاوی روی سولفات+ فیتاز (ZnSO₄+F)، جیره حاوی روی گلايسين (Zn-Gly) و جیره حاوی روی گلايسين+فیتاز (Zn-Gly+F) در مقایسه با گروه کنترل افزایش معنی‌داری را در بیان نسبی IL-2 در سن ۴۲ روزگی از خود نشان می‌دهند. هم‌چنین گروه‌هایی که خوراک حاوی مکمل روی آلی (Zn-Gly+F و Zn-Gly) دریافت کردند افزایش معنی‌داری در بیان IL-4، IgA، IgY، TGF-β و IL-10 نسبت به گروه شاهد در سن ۴۲ روزگی از خود نشان دادند (۲۹).

مورفولوژی: هم‌سو با این نتایج، Ma و همکاران، در بررسی تأثیر سطوح مختلف روی آلی و معدنی بر ریخت‌شناسی روده جوجه‌های گوشتی در سن ۴۲ روزگی اعلام کردند که استفاده از ۹۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم مکمل روی-گلايسين (Zn-Gly) می‌تواند در دومین مرحله رشد باعث افزایش ارتفاع پرز و کاهش عمق کریپت در ژژنوم شود. هم‌چنین این بررسی‌ها کاهش ضخامت دیواره روده در سن ۴۲ روزگی را نشان داد ($p < 0.05$). علاوه بر این افزودن ۹۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم مکمل روی-گلايسين به خوراک، افزایش معنی‌دار ارتفاع پرز و کاهش عمق کریپت در ژژنوم ($p < 0.05$) جوجه‌های گوشتی در ۴۲ روزگی را نیز نشان داد (۲۵). نتایج یک مطالعه بر روی اثرات استفاده از روی آلی و روی سولفات بر ارتفاع پرز روده جوجه‌های گوشتی نشان داد استفاده از روی آلی در خوراک آن‌ها سبب افزایش طول پرز ژوژنوم و افزایش نسبت ارتفاع پرز به عمق کریپت در روزهای ۱۰ و ۲۸ می‌شود. و هم‌چنین روی آلی یک اثر محافظتی بر سلول‌های اپیتلیال پرز در دوره آغازین دارد (۲۰). نتایج مطالعه دیگری نشان داده است که استفاده از روی در جیره اردک‌ها به شکل معنی‌داری باعث بهبود مورفولوژی روده در ژوژنوم آن‌ها می‌شود (۳۰).

وضعیت پادا کسندگی: در مطالعات Bun و همکاران، بر روی اثرات تأمین روی از منبع روی آلی در جوجه‌های گوشتی سالم و چالش یافته با ایمریا تنلا (*Eimeria tenella*) نشان داد که تأمین روی از منبع روی آلی در جیره جوجه‌های گوشتی باعث افزایش فعالیت سوپراکسید دیسموتاز مس و روی و گلوکاتيون پراکسیداز ($p < 0.01$) در هر دو گروه سالم و به چالش کشیده شده می‌شود، هم‌چنین پراکسیداسیون لیپیدها ($p = 0.08$) با تأمین ۲۰ و ۴۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم خوراک از منبع روی آلی کاهش نشان داد (۳۱) که با نتایج به‌دست آمده مطابقت دارد. هم‌چنین نتایج مطالعات Hafez و همکاران بر روی وضعیت پادا کسندگی جوجه‌های گوشتی تغذیه

10. **Shao, Y., Lei, Z., Yuan, J., Yang, Y., Guo, Y. and Zhang, B., 2014.** Effect of zinc on growth performance, gut morphometry, and cecal microbial community in broilers challenged with *Salmonella enterica* serovar typhimurium. *Journal of Microbiology*. 52: 1002-1011.
11. **Oteiza, P.I., 2012.** Zinc and the modulation of redox homeostasis. *Free Radical Biology and Medicine*. 53: 1748-1759.
12. **Star, L., Van der Klis, J., Rapp, C. and Ward, T., 2012.** Bioavailability of organic and inorganic zinc sources in male broilers. *Poultry Science*. 91: 3115-3120.
13. **Świątkiewicz, S., Arczewska-Wlosek, A. and Jozefiak, D., 2014.** The efficacy of organic minerals in poultry nutrition: review and implications of recent studies. *World's Poultry Science Journal*. 70: 475-486.
14. **Oskoueian, E., Abdullah, N., Idrus, Z., Ebrahimi, M., Goh, Y.M., Shakeri, M. and Oskoueian, A., 2014.** Palm kernel cake extract exerts hepatoprotective activity in heat-induced oxidative stress in chicken hepatocytes. *BMC Complementary and Alternative Medicine*. 14: 1-10.
15. **Bergmeyer, H., Horder, M. and Rej, R., 1986.** International Federation Of Clinical Chemistry (Ifcc). *J. Clin. Chem. Clin. Biochem*. 24: 481-495.
16. **De Los Santos, F.S., Farnell, M., Tellez, G., Balog, J., Anthony, N., Torres-Rodriguez, A., Higgins, S., Hargis, B. and Donoghue, A., 2005.** Effect of prebiotic on gut development and ascites incidence of broilers reared in a hypoxic environment. *Poultry science*. 84: 1092-1100.
17. **Bai, K., Huang, Q., Zhang, J., He, J., Zhang, L. and Wang, T., 2017.** Supplemental effects of probiotic *Bacillus subtilis* fmbJ on growth performance, antioxidant capacity, and meat quality of broiler chickens. *Poultry Science*. 96: 74-82.
18. **Salim, H., Lee, H., Jo, C., Lee, S. and Lee, B.D., 2012.** Effect of sex and dietary organic zinc on growth performance, carcass traits, tissue mineral content, and blood parameters of broiler chickens. *Biological Trace Element Research*. 147: 120-129.
19. **Feng, J., Ma, W., Niu, H., Wu, X. and Wang, Y., 2010.** Effects of zinc glycine chelate on growth, hematological, and immunological characteristics in broilers. *Biological Trace Element Research*. 133: 203-211.
20. **De Grande, A., Leleu, S., Delezie, E., Rapp, C., De Smet, S., Goossens, E., Haesebrouck, F., Van Immerseel, F. and Ducatelle, R., 2020.** Dietary zinc source impacts intestinal morphology and oxidative stress in young broilers. *Poultry Science*. 99: 441-453.
21. **Mwangi, S., Timmons, J., Ao, T., Paul, M., Macalintal, L., Pescatore, A., Cantor, A., Ford, M. and Dawson, K., 2017.** Effect of zinc imprinting and replacing inorganic zinc with organic zinc on early performance of broiler chicks. *Poultry Science*. 96: 861-868.
22. **Rink, L. and Kirchner, H., 2000.** Zinc-altered immune function and cytokine production. *The Journal of nutrition*. 130: 1407S-1411S.
23. **Liu, Z., Lu, L., Wang, R., Lei, H., Li, S., Zhang, L. and Luo, X., 2015.** Effects of supplemental zinc source and level on antioxidant ability and fat metabolism-related enzymes of broilers. *Poultry science*. 94: 2686-2694.
24. **Tapiero, H. and Tew, K.D., 2003.** Trace elements in human physiology and pathology: zinc and metalloproteins. *Biomedicine & Pharmacotherapy*. 57: 399-411.
25. **Ma, W., Niu, H., Feng, J., Wang, Y. and Feng, J., 2011.** Effects of zinc glycine chelate on oxidative stress, contents

مشخص شد که افزودن روی آلی به خوراک جوجه‌ها باعث افزایش معنی‌داری در میزان آنزیم سوپر اکسید دیسموتاز در کبد آن‌ها می‌شود. به‌طور کلی، روی یکی از مواد ریز مغذی ضروری در تغذیه طیور می‌باشد و سبب ابقاء بافتی و بهبود ریخت‌شناسی روده می‌شود که در آزمایش حاضر نیز این آثار مشاهده گردید. هم‌چنین به‌نظر می‌رسد استفاده از مواد معدنی آلی نظیر روی آلی در خوراک طیور گوشتی می‌تواند باعث بهبود برخی از شاخص‌های ایمنی و آنتی‌اکسیدانی در آن‌ها شود. اطلاعات نشان می‌دهد که روی آلی بهتر از روی معدنی در برآورد احتیاجات واقعی پرنده عمل می‌کند.

تشکر و قدردانی

بدین‌وسیله از شرکت دانش بنیان توسعه مکمل زیست فناوری آریانا برای همکاری در اجرای تحقیق حاضر قدردانی می‌گردد.

منابع

1. **Bonaventura, P., Benedetti, G., Albarède, F. and Miossec, P., 2015.** Zinc and its role in immunity and inflammation. *Autoimmunity reviews*. 14: 277-285.
2. **Faa, G., Nurchi, V.M., Ravarino, A., Fanni, D., Nemolato, S., Gerosa, C., Van Eyken, P. and Geboes, K., 2008.** Zinc in gastrointestinal and liver disease. *Coordination Chemistry Reviews*. 252: 1257-1269.
3. **Ranaldi, G., Ferruzza, S., Canali, R., Leoni, G., Zaleski, P.D., Sambuy, Y., Perozzi, G. and Murgia, C., 2013.** Intracellular zinc is required for intestinal cell survival signals triggered by the inflammatory cytokine TNF α . *The Journal of nutritional biochemistry*. 24: 967-976.
4. **Stefanidou, M., Maravelias, C., Dona, A. and Spiliopoulou, C., 2006.** Zinc: a multipurpose trace element. *Archives of toxicology*. 80: 1.
5. **Batal, A., Parr, T. and Baker, D., 2001.** Zinc bioavailability in tetrabasic zinc chloride and the dietary zinc requirement of young chicks fed a soy concentrate diet. *Poultry Science*. 80: 87-90.
6. **Jahanian, R. and Rasouli, E., 2015.** Effects of dietary substitution of zinc-methionine for inorganic zinc sources on growth performance, tissue zinc accumulation and some blood parameters in broiler chicks. *Journal of animal physiology and animal nutrition*. 99: 50-58.
7. **Gammoh, N.Z. and Rink, L., 2017.** Zinc in infection and inflammation. *Nutrients*. 9: 624.
8. **Hafez, A., Nassef, E., Fahmy, M., Elsabagh, M., Bakr, A. and Hegazi, E., 2020.** Impact of dietary nano-zinc oxide on immune response and antioxidant defense of broiler chickens. *Environmental Science and Pollution Research*. 27: 19108-19114.
9. **Kwiecień, M., Winiarska-Mieczan, A., Milczarek, A. and Klebaniuk, R., 2017.** Biological response of broiler chickens to decreasing dietary inclusion levels of zinc glycine chelate. *Biological trace element research*. 175: 204-213.

- of trace elements, and intestinal morphology in broilers. *Biological trace element research*. 142: 546-556.
26. **Sahraei, M. and Janmohammadi, H., 2016.** Estimation of the Relative Bioavailability of Different Zinc Sources in Broiler Chickens Fed by Semi-Purified Diets. *Research On Animal Production (Scientific and Research)*. 7: 59-49.
 27. **Pimentel, J.L., Cook, M.E. and Greger, J.L., 1991.** Immune Response of Chicks Fed Various Levels of Zinc. *Poultry Science*. 70(4): 947-954.
 28. **Stahl, J.L., Cook, M.E. Sunde, M.L. and Greger, J.L., 1989.** Enhanced humoral immunity in progeny chicks from hens fed practical diets supplemented with zinc. *Appl. Agri. Res.* 4: 86-89.
 29. **Marek, A., Grądzki, Z., Kwiecień, M., Żylińska, B. and Kaczmarek, B., 2017.** Effect of feed supplementation with zinc glycine chelate and zinc sulfate on cytokine and immunoglobulin gene expression profiles in chicken intestinal tissue. *Poultry science*. 96: 4224-4235.
 30. **Wu, X., Zhu, Y., Zhang, K., Ding, X., Bai, S., Wang, J., Peng, H. and Zeng, Q., 2019.** Growth performance, zinc tissue content, and intestinal health in meat ducks fed different specific surface area of micronized zinc oxide. *Poultry science*. 98: 3894-3901.
 31. **Bun, S., Guo, Y., Guo, F., Ji, F. and Cao, H., 2011.** Influence of organic zinc supplementation on the antioxidant status and immune responses of broilers challenged with *Eimeria tenella*. *Poultry Science*. 90: 1220-1226.
 32. **Prasad, A.S., 2014.** Zinc: an antioxidant and anti-inflammatory agent: role of zinc in degenerative disorders of aging. *Journal of Trace Elements in Medicine and Biology*. 28: 364-371.